Dosarul nr. 5r-1696/2025
4-25054336-12-5r-22042025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 septembrie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător – Natalia Patrașcu
Grefier – Vasilina Bejenari
Cu participarea:
Contravenientului – Nicolae Timofti
Interpretului – Liliana Vieru

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de ***Timofti Nicolae***, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 497200 şi a deciziei de sancționare din 09 aprilie 2025,

C O N S T A T Ă:

La 09 aprilie 2025, ora 10:50 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției Poliție mun. Chișinău, Capmoale Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 497200, prin care Timofti Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului Timofti Nicolae, precum că el, în perioada 01 ianuarie 2024 – 05 octombrie 2024, aflîndu-se în mun. Chișinău, a comis fapta contravențională manifestată prin: Cet. Timofti Nicolae a pretins și acceptat și a primit mijloace bănești ce nu i se cuvin în scopul implicării și influențării procesului electoral ,,Referendumul constituțional electoral 2024".

La 09 aprilie 2025, Timofti Nicolae a depus prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției Poliție mun. Chișinău – contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 497200 şi a deciziei de sancționare din 09 aprilie 2025, solicitînd anularea actelor contestate.

În motivarea contestației, cu referire la starea de fapt a indicat că, agentul constatator a indicat precum că el s-ar fi deplasat în regiunea transnistriană pentru a ridica mijloace bănești de la banca PSB, însă contravenientul pledează a fi nevinovat. Declară că nu a comis nici o faptă ilegală, nu este client al băncii PSB, nu a fost

niciodată înregistrat la banca respectivă și nu a primit sau transmis bani prin intermediul acestei bănci ori prin alte surse.

Ulterior, la 07 mai 2025, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a parvenit contestația motivată a contravenientului prin care se solicită anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional intentat în privința sa din motivul lipsei faptei contravenției.

Suplimentar poziției expuse a indicat că, deși în procesul-verbal cu privire la contravenție este prezenta semnătura contravenientului la rubrica privind recunoașterea vinovăției, contravenientul s-a semnat pentru primirea copiei procesului-verbal reiterat.

Concomitent indică că, agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu i-a garantat contravenientului dreptul la apărare, nu i-a explicat drepturile și obligațiile sale, nu i-a asigurat dreptul la interpret din motiv că nu cunoaște limba de stat, nu i-a explicat esența faptei și nu i-a prezentat nici o probă din care să rezulte vinovăția contravenientei, la fel l-ar fi amenințat cu probleme mai mari în cazul nesupunerii.

La fel a indicat că, agentul constatator nu a indicat concret în procesul-verbal cu privire la contravenție, timpul exact al săvîrșirii presupusei faptei, nefiind descrisă detaliat și sub toate aspectele fapta contravențională de care a fost recunoscut vinovat contravenientul.

În ședința de judecată, contravenientul Timofti Nicolae, a susținut pe deplin contestația depusă solicitînd admiterea acesteia. Se consideră nevinovat și neagă vinovăția incriminată acestuia.

Agentul constatator Capmoale Ion, fiind citat legal prin intermediul poștei electronice (f.d. 45), în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării.

Astfel potrivit art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența contravenientului.

Examinând materialele cauzei contravenţionale şi contestația depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, contestația înaintată de Timofti Nicolae, este întemeiată şi pasibilă admiterii, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *,,Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).”*

Avînd în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența lui Timofti Nicolae la data de 09 aprilie 2025, prin urmare se consideră că contestația depusă de prin intermediul cancelariei IP Centru a DP mun. Chișinău, la data de 09 aprilie 2025 – a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de norma menționată supra.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”*Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*”.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 09 aprilie 2025, ora 10:50 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției Poliție mun. Chișinău, Capmoale Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 497200, prin care Timofti Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale ceea ce constituie suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului Timofti Nicolae, precum că el, în perioada 01 ianuarie 2024 – 05 octombrie 2024, aflîndu-se în mun. Chișinău, a comis fapta contravențională manifestată prin: Cet. Timofti Nicolae a pretins și acceptat și a primit mijloace bănești ce nu i se cuvin în scopul implicării și influențării procesului electoral „Referendumul constituțional electoral 2024”.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *”Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.”*

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre

care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare *sub aspectul legalității actelor contestate*, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

La fel, se atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului, acestuia fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale cît și fiindu-i respectate drepturile procesuale pe deplin.

Referitor la argumentele privind pretinsele încălcări procedurale comise de agentul constatator, instanța constată că acestea au un caracter pur declarativ și nu sunt susținute de probe obiective.

Astfel, afirmația potrivit căreia agentul constatator nu i-ar fi garantat dreptul la apărare, nu i-ar fi explicat drepturile și obligațiile, nu i-ar fi asigurat dreptul la interpret, nu i-ar fi prezentat probele sau i-ar fi explicat esența faptei contravenționale, nu este însoțită de nicio probă în susținerea acestor pretinse nereguli, or la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, contravenientul nu a indicat careva obiecții în acest sens, deși a avut posibilitatea or și-a aplicat semnătura sa în procesul-verbal reiterat.

Cât privește afirmația potrivit căreia agentul constatator l-ar fi amenințat pe contravenient cu „probleme mai mari în caz de nesupunere”, aceasta constituie o acuzație gravă, dar nedovedită în niciun mod în dosar. În lipsa unui suport probator, această susținere nu poate fi luată în considerare și nu are valoare juridică. În plus, o

astfel de afirmație, formulată tardiv și fără alte demersuri concrete (plângeri penale sau sesizări disciplinare), ridică serioase semne de întrebare asupra veridicității ei.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului Timofti Nicolae, în comiterea contravenției de prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul

constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- ***Originalul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 497200 din 09 aprilie 2025,*** potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Timofti Nicolae în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional (f.d. 5);
- ***Raportul ofițerului principal al SSP Roșca Maria,*** potrivit căruia, la data de 08 aprilie 2025, în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni și incidente, a fost înregistrat procesul contravențional RAP 013516 cu privire la pretinsele acțiuni ilegale ale cet. Timofti Nicolae (f.d. 6);
- ***Procesul-verbal privind actele de constatare din 09 aprilie 2025,*** prin care a fost audiat cet. Timofti Nicolae, care a menționat că, nu a primit careva mijloace bănești în perioada 01 ianuarie 2024 – 10 decembrie 2024 (f.d. 7);
- ***Copia ordonanțelor și a încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, aferente cauzei penale nr. 2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516*** (f.d. 8-28).

Conform art. 3 alin. (1) Cod ocntravențional, *„Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.”*

Articolul 47[1] alin. (1) Cod contravențional (în vigoare la 22 octombrie 2024), prevedea răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune,* acțiuni care se sancţionează cu *amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale*

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat ***probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui Timofti Nicolae de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscută vinovat.***

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată, potrivit prevederilor art. 425

Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului *dincolo de orice dubiu rezonabil* că, Timofti Nicolae a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 497200 din 09 aprilie 2025 întocmit în privința lui Timofti Nicolae, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că *Timofti Nicolae, în perioada 01 ianuarie 2024 – 05 octombrie 2024, aflîndu-se în mun. Chișinău,* ***a pretins și acceptat și a primit*** *mijloace bănești ce nu i se cuvin în scopul implicării și influențării procesului electoral ,,Referendumul constituțional electoral 2024”.*

Obiectul material sau *imaterial* al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Procesul- verbal nu indică în mod clar, concret și direct**:** sursa exactă a sumelor bănești**,** conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot**.**

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de *pretindere, acceptare sau primire*, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de *pretindere, acceptare și primire* a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie *pretindere, acceptare și primire* efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că *pretinde, acceptă și primește* bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Conform materialelor cauzei, instanța reține că nu este indicată suma totală care a fost pretinsă, acceptată și primită de Timofti Nicolae, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile din toamna anului 2024, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancardacă acesta a avut loc.

Materialul contravențional prezentat de agentul constatator nu conține: nici o declarație a presupusului „corupător", nici o mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nici o dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. **Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.**

Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția și destinația sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.

Astfel, datele enunțate supra nici nu au fost verificate corespunzător, iar raportul colaboratorului de poliție nu poate fi reținut în calitate de probă ce demonstrează vinovăția persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă și nu oferă detalii aferente comiterii contravenției de care a fost recunoscut vinovat anume Timofti Nicolae.

La fel, referitor la ordonanțele și încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01433516, instanța reține că: rezultatele măsurilor speciale de investigație nu poate constitui în sine o probă suficientă în materie contravențională, deoarece sunt instrumente de investigare aplicabile, de regulă, în proceduri penale și presupun un regim strict de autorizare. Utilizarea acestor informații într-o cauză contravențională fără o justificare legală clară și fără autorizare specială pentru acest scop poate fi considerată nelegală și inadmisibilă ca probă.

Conform art. 95 alin. (1) Cod contravențional, *„Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod. ",* însă la caz, instanța atestă că rezultatele măsurilor speciale de investigații, au fost autorizate pentru o altă cauză contravențională, iar utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații, în dosarul actual fără o autorizație distinctă încalcă principiul legalității probelor.

Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Timofti Nicolae, instanța a observat că, agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul *in dubio pro reo.*

Se reiterează că, la înaintarea învinuirii față de Timofti Nicolae, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că Timofti Nicolae, ar fi comis contravenția de care a fost recunoscut vinovat.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Timofti Nicolae, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând

a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Mai mult ca atît, urmează de menționat și cu privire la timpul comiterii contravenției indicate de agentul constatator.

Astfel, agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în perioada 01 ianuarie 2024 – 05 octombrie 2024, însă, art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, a fost introdus în Codul contravențional, prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, pentru modificarea unor acte normative, care a intrat în vigoare la data de 15 august 2024.

Prin urmare, pentru perioada 01 ianuarie 2024 – 14 august 2024, fapta imputată contravenientului nu era prevăzută de legea contravențională în vigoare, astfel că, nu poate fi calificată drept contravenție în sensul art. 10 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, *,,Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.”*

În continuarea aceleiași ordini de idei se atestă că, reținerea răspunderii contravenționale pentru fapta prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, comisă anterior datei de 15 august 2024, contravine inclusiv și prevederilor art. 22 al Constituției Republicii Moldova, potrivit cărora, *,,Nimeni nu va fi condamnat pentru acţiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”*, or în perioada 01 ianuarie 2024 – 14 august 2024, dispozițiile art. 47[1] alin. (1) Codul contravențional, nu erau în vigoare.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *,,În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.”*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *,,Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;”*

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate *supra* nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat Timofti Nicolae, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată de Timofti Nicolae - este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia cu anularea actului contestat și încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

În baza celor expuse și conform prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 2); 448; 460; 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de ***Timofti Nicolae***, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 497200 şi a deciziei de sancționare din 09 aprilie 2025.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 497200 din 09 aprilie 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției Poliție mun. Chișinău, Capmoale Ion, în privința lui ***Timofti Nicolae*** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției Poliție mun. Chișinău, Capmoale Ion, cu privire la sancționarea lui ***Timofti Nicolae*** cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu încetarea procesul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia PATRAȘCU**